

CENA 50 HAL.

ŽIVOTEM ČÍSLO 230 • ROČNÍK X. • ČÍSLO 14

PROČ TRPÍM?

I. Milý nemocný, nechtěl bys být apoštolem?

Znaš apoštoly, ony muže, které božský Spasitel náš z milionů vyvolil, aby po tři roky s Ním žili a u Něho se učili. Když Ježíš s nimi se loučil, dal jim rozkaz, aby šli do celého světa a hlásali jeho božské učení všem lidem, a aby křtem svatým je přijímali do Církve, do oné lodičky, která duše má převést ze slzavého údolí do nebeské vlasti.

Dvanáct apoštolů poslechlo slovu Ježíše Krista; jejich kázáním, jejich nevýslovným námahám a útrapám a konečně jejich hrdinské smrti mučednické děkujeme, že dnes více než 340 milionů lidí se hlásí k Církvi Ježíše Krista. Avšak větší je i ještě dnes počet těch, kteří nepatří k Církvi, neznají Spasitele ani jeho Matky, nemají tušení o pokladech milosti, skrytých ve sv. svátostech; jsou to pohané a nevěřící. Více než tisíc milionů takových lidí žije vedle nás. I oni se mají stát členy katolické Církve. Opravdu ještě mnoho apoštolské práce čeká na dělníky.

Zástupce Kristův, svatý Otec, hledá proto duše, které by byly ochotné pokračovati v díle, které začali apoštolé. — Svatý Otec se táže i tebe, milý nemocný: „Nechtěl bys i ty být apoštolem?“

Mnohý z vás snad s udivením se táže: „Nevidíš, že jsem nemocen, že nemohu s lůžka,

že se sotva mohu hýbati? Jak bych se mohl státi apoštolem, dokonce mezi pohany?“

Avšak, drahý nemocný, abys byl apoštolem, nemusíš konati daleké cesty do cizích zemí; stačí, máš-li dobrou vůli státi se apoštolem. — Hle v litanii loretánské nazýváme Pannu Marii nejen apoštolem, ale královnou apoštolů, a přece Matka Boží nekonala žádných dalekých cest mezi pohany. — A sv. Terezie Ježíškova vstoupila jako patnáctiletá dívka do kláštera, a přece ji Svatý Otec jmenoval patronkou celého misijního díla.

Čím se staly tyto dvě svaté osoby apoštoly? Tím, že své modlitby a bolesti obětovaly za zdar apoštolských prací.

2. „Jdouce učte všecky národy, křtíce je!“ (Mat. 28, 19.)

Božský Spasitel opustil slávu nebeskou a přijal podobu služebníka, nejen, aby zachránil syny vyvoleného národa, nýbrž chtěl býti Vykupitelem všech lidí, bez rozdílu národnosti a jazyka, bez ohledu na kulturu a rasu. Přišel, jak sám praví, „aby zachránil, co bylo ztraceno,“ a v Adamu všichni jsme zbloudili. Tato myšlenka zachrániti celé pokolení lidské ho zajímala po celý pozemský život, touto myšlenkou pohnut řekl při poslední večeři: „Avšak prosím nejen za ně (totiž za apoštoly), nýbrž i za ty, kteří skrze ně budou věřiti ve mně, aby všichni jedno byli, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě.“

(Jan 17, 20. 21.) A poslední slovo jeho před nanebevstoupením bylo: „Jdouce, učte všechny národy křtíce je.“ (Mat. 28, 19.)

Aby apoštolé splnili tak vznešený úkol, totiž získati celý svět pro Krista, poslal jim Ducha svatého. Duchem svatým nadšení — sv. Pavel praví: „Láska Kristova pudí nás — chopili se apoštolé obrovského díla.“

Jejich úkol byl nesmírně těžký, obtíže a překážky se jim stavěly v cestu. Ano i život svůj obětovali v mučednické smrti. Avšak zůstali věrni svému poslání. Po jejich smrti následovali je jiní muži a jejich práci a obětem děkujeme, že dnes je na 700 milionů křesťanů, z nich 340 milionů katolíků.

Jsou to sice potěšitelná čísla, avšak kolik je na světě ještě pohanů, kteří se klanějí modlám! Více než 900 milionů.

Ze sto lidí žijících na světě je 35 křesťanů, z nich 19 katolíků a 65 nekřesťanů. Tato čísla znamenají bezměrnou bídu duševní i tělesnou. Pohan nezná odpovědi na nejdůležitější otázku duše lidské. Nevědí, k čemu jsou na světě. Ký div, že v jednom jediném roce na jednom místě 317 japonských universitních studentů se s vysoké skály vrhlo do moře, a několik set japonských dívek se vrhlo do kráteru hořící sopky, aby tak sebevraždou končily život, o němž nevědí, k čemu je. — Pohané cítí, že svými hříchy urazili bytost nejvyšší; namáhají se, aby smířili tuto bytost,

postí se, modlí se, konají obtížné poutě, přináší oběti, ano obětují i své vlastní děti, a přece nevědí, zdali je jim odpuštěno. — A teprve smrt! Nám křesťanům je branou k životu věčnému, pohanům největší záhadou, souhrn veškeré hrůzy.

Neméně hrozná je bída tělesná v pohanství. S dítětem může otec dělati, co chce, i je zabít. Žena je mu jako zvíře k práci. Nemocných se hledí zbaviti tím, že je odnesou do pralesů a tam ponechají osudu. Nedovedeme si ani představití, jaká ukrutnost je možná mezi pohany.

A přece tyto miliony lidí, kteří sténají pod kletbou pohanství, kteří „sedí ve stínu smrti“, jsou také stvořeni podle obrazu Božího jako my, tak touží po pravém štěstí jako my; jsou stvořeni k poznání věčné pravdy a jsou vykoupeni předrahou krví Kristovou.

3. Žeň je hojná, dělníků však málo.“

(Mat. 9, 37.)

Ve skutcích apoštolských se vypravuje, že když sv. Pavel kázal v krajině troadské v Malé Asii, ve snu se mu ukázal Makedoňan a jej prosil: „Přijď k nám a pomoz nám!“ Sv. Pavel pohnut touto prosbou šel do Makedonie a položil tam základ kvetoucích osad křesťanských. (Sk. ap. 16, 8-10.)

Jako tehdy onen Makedoňan, tak dnes miliony pohanů vztahují ruce k nám a volají:

„Pomozte nám z bídy pohanství a ukažte nám cestu k Pravdě a ke světlu.“ A tisíce jinochů a panen poslechlo hlasu milosti Boží. Opustili rodiče a sourozence, aby hlásali evangelium mezi pohany. Nebojí se ani horka ani zimy, ani strádání ani nemoci, ani pronásledování ani smrti, jen aby ubohým bratřím a sestrám otevřeli bránu nebeskou.

A jak bývají misionáři přijati? Část pohanů sice jim odpírá, posmívá se jim, pronásleduje je, avšak ti, kteří jsou smýšlení dobrého, přijímají je s radostí. Slyšme, co vypravuje misionář, který celá desetiletí pracoval v Africe mezi černochoy: „Když černoši poznali, že misionář nic nemá společného s bílými obchodníky otroků a kupci, kteří jej krutě vykořisťují, přišly celé davy lidu ze vzdálenosti až 10 dní s prosbou: „Přijď do naší vesnice... a nauč o Bohu, abychom již nežili jako zvěř. Umíráme hladem po slovu Božím.“ Po celé dny a i v noci obklíčili kněze a ráno, sotva kohout zazpíval, již na něj klepali: „Jsme tady, abys nás učil.“ Šedesát jinochů přišlo z jedné osady: „Naše vesnice tě volá, abys nám ukázal cesty Boží.“ Když misionář odepřel, nedali se odbýti: „Myslíš, že jsme přišli nadarmo? a že se vrátíme s nepořízenou domů, kde 7000 lidí žízní po slovu Božím?“ Šest týdnů vydrželi u něj; polovice lovila ryby a ostatní ve dne v noci opakovali svoji prosbu. Konečně misionář nemohl již odolati. Když přicházel do osady, lidé jásali,

na ramenou ho nesli. Celé týdny ho obklopovali a naslouchali evangeliu. Když se loučil, 26 lodiček zápasilo o něj. Naposled pokřtil 386 mužů, zatím co jeho dva spolubratři křtili více než 400 žen a dětí.

Biskup Bonifac Sauer píše r. 1933: „S velikou námahou jsme letos v Chongtjin (Korea) postavili kostelíček 25 metrů dlouhý, 8 metrů široký, a dívčí školu pro 60—80 dětí. Potřebovali bychom školu pro chlapce, ale větší. Lehce bychom získali 600 dětí, kdybychom měli potřebné školní místnosti.“ — Z města Rannan píše tentýž biskup: „Počet katolíků je 50 (mezi 22.000 obyvateli), k čemuž ještě přijde 20 katechumenů. Kdyby zde byla školní kaple, počet katolíků by za 4—5 let vzrostl na 500.“

P. Kalistus Hinner píše z města Horyong (Korea), kde v roce 1926 založil misijní stanici: „Tehdy bylo v městě jen 15 katolíků; dnes jich je 300, v celém okresu 800.“

Opravdu, dnes více než jindy, jsou pravdivá slova Spasitelova: „Pozdvihněte oči svých a vizte pole, jak jsou bílá k žnám.“ (Jan 4, 35.) Duše pohanské jsou dnes zralé k vstupu do Církve katolické, tisíce jich stojí u bran svatyně, klepou a prosí, aby byly zachráněny před zahynutím.

„Žeň je hojná,“ tato slova Spasitelova se dnes splnila. Bohužel však též jeho slova: „Dělníků je málo.“ Podle knihy: „Vůdce katolickými misiem“ působilo v roce 1934 v

misiích 10.666 evropských a 5.384 domorodých kněží. Je-li počet pohanů jedna miliarda, přijde průměrně na 62.000 pohanů jeden kněz. Jsou však země, kde přijde jeden misionář na 100.000 pohanů; v Číně jeden kněz na 113.000, v Indii na 130.000, v Japonsku dokonce na 180.000 pohanů. — Kdyby aspoň misionář se mohl úplně věnovati práci na obrácení pohanů. Avšak péče o novokřesťany a daleké cesty tak zabírají jeho čas, že mu zbývá jen málokterá hodina pro práci čistě misionářskou.

Nedivme se tedy, že Svatý Otec Pius XI. ve svém okružním listě o misijním díle dne 26. února 1926 píše: „Nenalézáme ve dne v noci pokoje při myšlence, že jest ještě celá miliarda lidí, kteří nejsou účastni milosti spasení.“

4. Pomáhej misionářům!

Když v létě v době žní po několikadenním dešti konečně zase sluníčko zasvitne, rolník pošle všechny svoje lidi na pole, aby sklidili žeň, pokud je počasí příznivé. Tak též Svatý Otec nemá pokoje, když vidí, že ještě většina lidí je mimo Církev. Každoročně posílá sta misionářů do všech zemí, prosí věřící, aby svými modlitbami a almužnou podporovali misie. To mu však ještě nestačí. Od roku 1931 se obrací Svatý Otec též na nemocné s prosbou o pomoc.

Na návrh „kněžského misijního spolku“ byli požádáni nemocní města Říma, aby v neděli svatodušní, v den narození Církev katolické,

obětovali své modlitby a bolesti za misie. Úspěch byl nečekaný. Neméně než 7000 nemocných se zúčastnilo toho „dne obětí za misie“. — Tímto úspěchem povzbuzeni, rozšířili horliví kněží akci na celou Itálii. Zúčastnilo se již 260.000 nemocných. V roce 1934 se přidali též nemocní jiných zemí. — V roce 1935 se obrací Svatý Otec na nemocné celého světa a prosí je, aby obětovali své modlitby a útrapy za zdar misijních prací mezi pohany a bludaři. — Nepochybuji, že i ty, milý nemocný, splníš prosbu Svatého Otce a budeš pomáhati dílu k záchraně duší. Učiň už dnes předsevzetí a obnov je v neděli svatodušní, že chceš celý tento den trpělivě snášeti všechny bolesti a protivenství z lásky k Pánu Ježíši, aby on za to dal milosti a požehnání pracím za obrácení hříšníků. Avšak nezapomínej, že naše modlitby a oběti se mohou líbiti Bohu jen tehdy, vycházejí-li ze srdce čistého. Proto očisť srdce své zkroušenou svatou zpovědí a, je-li možno, přijmi v tento den, aneb před tím Ježíše svátostného.

Snad ti přichází pochybnost, zdali tvoje modlitby a utrpení mají tak velikou cenu u Boha. Věř, že mají cenu větší než tušíš. Když jsi v milosti posvěcující, a zvláště, když jsi přijal Ježíše svátostného, můžeš s apoštolem říci: „Kristus je ve mně a já v Kristu.“ (Gal. 2, 20.) Obětuješ-li tedy ve spojení s Ježíšem Kristem své bolesti a modlitby, již nejsi to ty, který trpíš a se modlíš, nýbrž Ježíš Kristus sám. A

nemyslíš, že jeho modlitba je mocná u Boha. Ježíš Kristus sám slíbil nám vyslyšení: „Začkoli budete prositi v modlitbě s věrou, všechno obdržíte.“ (Mát. 21, 22.)

Sv. Terezie Ježíškova, ona veliká trpitelka pro misie řekla: „Čtvrthodinkou bolestí se zachrání více duší než nejkrásnějším kázáním.“

Z Nového Zákona je ti známo, že Šavel, zuřivý nepřítel Církve a křesťanů se obrátil a stal se velikým a horlivým apoštolem. Čím to? Milostí Ježíše Krista, ale tu milost mu získal sv. Štěpán svou modlitbou a obětí svého života.

V prvních stoletích křesťané byli krutě pronásledováni; avšak počet věřících tím více vzrostl, takže sv. Cyprián mohl říci: „Krev mučedníků je símě nových křesťanů.“ Bolesti mučedníků získaly nové milosti. Co platilo tehdy, platí i dnes.

5. Odměna apoštolátu.

Kristus slíbil hojnou odměnu tomu, kdo bližnímu podá jen číši vody z lásky k Němu, jakou odměnu teprve dá tomu, kdo splní nejvroucnější přání jeho Srdce? V Něm je přece „větší radost nad jedním hříšníkem pokání činícím než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří nepotřebují pokání“.

Kristus řekl: „Blahoslavení milosrdní, oni milosrdenství dojdou.“ (Mat. 5, 7.) Část odměny tvého apoštolátu za misie ti dá Bůh již na tomto světě. Bolesti obětované za jiné již

nebolí tak, ano působí radost. Brzy pochopíš, jaká pravda je ve slovech sv. Terezie z Avily, která 40 roků byla nemocná: „Útrapy a protiventství jsou dary našeho nebeského Otce.“ Ano, ona prosila Boha o bolesti a volala často: „Pane, trpěti aneb umříti.“ A sv. Lidvina, která jako patnáctiletá dívka se poranila a 33 let ležela nemocná, říkala: „Kdybych jedním jediným Zdrávasem si mohla vyprositi zdraví, ne učinila bych tak.“

Když Bůh již na tomto světě tak bohatě odmění své dítky, které mu prokazují věrnost svou trpělivostí, jak mnohem krásnější bude jejich odměna věčná! Svatý Pavel píše: „Trpíme-li s Kristem, budeme s Kristem také oslaveni.“ (Řím. 8, 17.)

Kdo však své bolesti obětuje za obrácení hříšníků, obdrží odměnu apoštolů. Až jednou se ukončí tvůj pozemský život a předstoupíš před trůn Boží, všechny ty duše, které jsi získal svými bolestmi, s jásotem tě budou vítati, a z vděčnosti se budou za tebe přimlouvati u Boha, protože tys jim svými bolestmi získal účast na věčné blaženosti.

(Upraveno podle brožurky: „Der Kranke als Missionshelfer“, napsal Jiří Zischek, kanovník v Lito-měřicích.)

MODLITBA NEMOCNÉHO.

O Ježíši, Ty dopřáváš údům Své Církve že smějí bolesti své spojovati s utrpením Tvým, Ty činíš je spolupracovníky v díle vykupitelském.

Přijmi milostivě oběť bolestí mých! Spoj kapku mých bolestí s mořem utrpení svého, abych i já jako příjemný dar obětní, doplňoval to, čeho se nedostává z utrpení Tvých a abych s Tebou jsa ukřižován, pomáhal jiným ku spáse. Zvláště pak obětuji své dnešní utrpení za papeže, Tvého zástupce na zemi a prosím Tě, abys mysl jeho stále osvěcoval září Tvého světla a duši jeho posiloval mocí Tvého Ducha. Obětuji své dnešní bolesti také za misionáře. Rozmnož jejich počet, povzbuzuj jejich horlivost, posvěcuj jejich bolesti a dej, aby jejich útrapy a námahy byly úrodným semenem vždy nových křesťanů.

Vyslyš také prosbu mou, abych dnes a povždy s jasnou myslí a s klidnou oddaností nesl svůj kříž a jednou s Tebou mohl býti oslaven ve vlasti věčné. Amen.

Doporučujeme modlitbám našich milých nemocných tyto spolky:

Dílo šíření víry (pro misie mezi pohany):

Ústředí: Praha IV. 36.

Časopis: Katolické misie.“ Administrace:
Praha I., Konviktská č. 12.

Dílo sv. Děťství Ježíšova.

Diecéšní ředitelé:

P r a h a: Ant. Brand, prof. v Praze II., Jindřišská 30. Šek. 4.602 Praha; Prof. Ant. Brand, ředitel Pap. Díla sv. dětství pro arcid. pražskou.

Olomouc: Dr. Frant. Vlach, prof. a spirituál v semináři v Kroměříži. Šek. 112.354, Brno; Dr. Frant. Vlach, Kroměříž.

Brno: Msgre Josef Ocetek, farář v Hevlíně n. D. Šek. 208.612 Praha; Jos. Ocetek, farář, Hevlín.

Hradec Králové: Jan Černý, kanovník v Hradci Králové.

Budějovice: Frant. Hůrský, katecheta v Českých Budějovicích.

Litoměřice: Georg Zischek, děkan v Zákupcech, je zároveň ústředním ředitelem v ČSR. Šek. 60.947 Praha; Georg Zischek, Dechant, Zákupy - Reichstadt.

Pro něm. děti: Robert Jaschek, spirituál v semináři v Bruntále.

Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje (pro sjednocení rozkolníků). Ústředí: Olomouc, Wilsonovo náměstí 16.

Imprimi potest. Pragae, die 19. Mai 1935. P. J. Haderka C. Ss. R., Sup. Prov. Imprimatur Nr. 8164. Olomucii, die 21. Mai 1935. Dr. Joannes Martinů, Vicarius generalis.

„ŽIVOTEM“. Úvahy náboženské, výchovné a sociální. Vychází v Hlučíně dvakrát v měsíci. Cena jednoho sešitu 50 hal. 24 sešitů jeden ročník. Předplácí se na celý ročník i s poštovným 13 Kč. Vydavatel Exerciční dům, Hlučín ve Slezsku. Řídí R. Schikora, C. Ss. R. v Mor. Ostravě. - Odpovědný redaktor Jan Miekisch v Hlučíně. - Tiskla Typia v M. Ostravě, Těšínská 21.

Ze sbírky „Životem“ se hodí zvláště pro nemocné:

8. Útěcha pro nemocné.	137. Blažená samota.
36. Zaopatřování.	140. Naši přátelé v nebi.
53. Ano, Otče!	141. Kde jsou mrtví?
70. Láska za lásku.	143. Pokušení.
73. Proč?	174. Nový apoštolát smíru Bož. Srdce Páně.
88. Z nemocnice.	175. Brány pekelné jí nepřemohou.
89. Čemu nás učí Konnersreuth?	177. Mimo církve není spásy?
110. Tajemství svatých.	182. Odpustky.
116. Kam uteku? (O vsudypřítomnosti Boží.)	188. Sv. Klement Maria Hofbauer.
120. Klíč k Srdci Božímu. (O vděčnosti.)	191. Sv. Gerard Majella, veliký divotvůrce.
124. Umučení Páně.	224. Svatý kříži, Tebe ctíme.
128. Matka ustavičné pomoci.	226. Kristus, vůdce z bídy.
132. Znáš toto Srdce?	229. Čím se odvděčíme.
133. Devítník k Božskému Srdci.	

Cena každého sešitu 50 haléřů.

Velikou útěchou naplní duše trpící četba knihy:

Berthe-Janů: SV. ALFONS.

Cena v plátně váz. Kč 30.—.

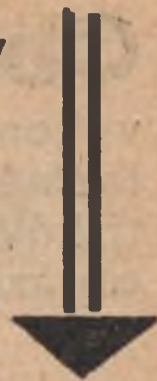
Každý měsíc můžete svým nemocným způsobiti radost, dáte-li jim naše letáky:

POZDRAV NAŠIM MILÝM NEMOCNÝM.

(I-1-12, cena 120 kusů 4·80 Kč).

Adresa pro objednávky: EXERCIČNÍ DŮM, HLUČÍN.

Nejlevnější náboženský
časopis

POSEL PRAVDY

vychází: **každý týden**

NA VYSVĚTLENÍ! Kdyby v administraci museli počítati každé číslo, bylo by třeba počet pracovníků zvýšiti, což by mělo za následek, že by „Posel Pravdy“ nemohl býti prodáván tak levně jako dosud. Proto expeduje Exerciční dům jen po 25 exemplářích a násobek 25 (tedy 25,

50, 75, 100 atd.)

Objednejte ještě dnes!

EXERCIČNÍ DŮM, HLUČÍN

Všechna dosud vyšlá čísla jsou k dostání

Obrázky a modlitbičky. Důležitý apoštolát vykonáte, rozšiřujete-li naše obrázky a modlitbičky. Jsou laciné s důležitými modlitbami. Abychom naše drobné tiskoviny přivedli ve známost, nabízíme Vám **všecky obrázky a modlitbičky po jednom výtisku** za reklamní cenu Kč 1.50.

Obrázky (o)

číslo	stran	Nejmen- ší počet kusů	Cena Kč	Nadpis
o-1	4	100	10.—	Získávejte odpustky
o-2	4	100	10.—	Modlitba za zpovědníka
o-3	4	100	10.—	Předsevzetí
o-4	2	100	5.—	Památka na vel. zpověď
o-5	2	100	5.—	Modlitba po sv. misii
o-6	2	100	5.—	Modlitba rodičů
o-7	2			Modlitba dítěte
o-8	2	100	5.—	Modlitby za kněze
o-9	2	100	5.—	Prosebná modlitba k B. S. P.
o-10	2	100	5.—	Pro hodinku smrti
o-11	2	100	5.—	Novena k S. P.
o-12	2	100	5.—	Devět prvních pátků
o-13	2	100	5.—	Sv. Gerard Majella

Modlitby (m)

m-1	2	100	3.—	Sjednocení
m-2	2	100	3.—	Cena mše sv.
m-3	2	100	3.—	Slib křestní
m-4	2	100	3.—	Zasvěcení P. M.
m-5	2	100	3.—	Srdce Páně. (Příprava na misie)
m-6	4	100	5.—	Modlitby k zpovědi (pro děti)
m-7	4	100	5.—	Modlitby k zpovědi (pro dospělé)
m-8	2	100	3.—	Duchovní sv. přijímání
m-9	12	1	—30	„S projevem soustrasti“
m-10	32	1	—50	Křížová cesta